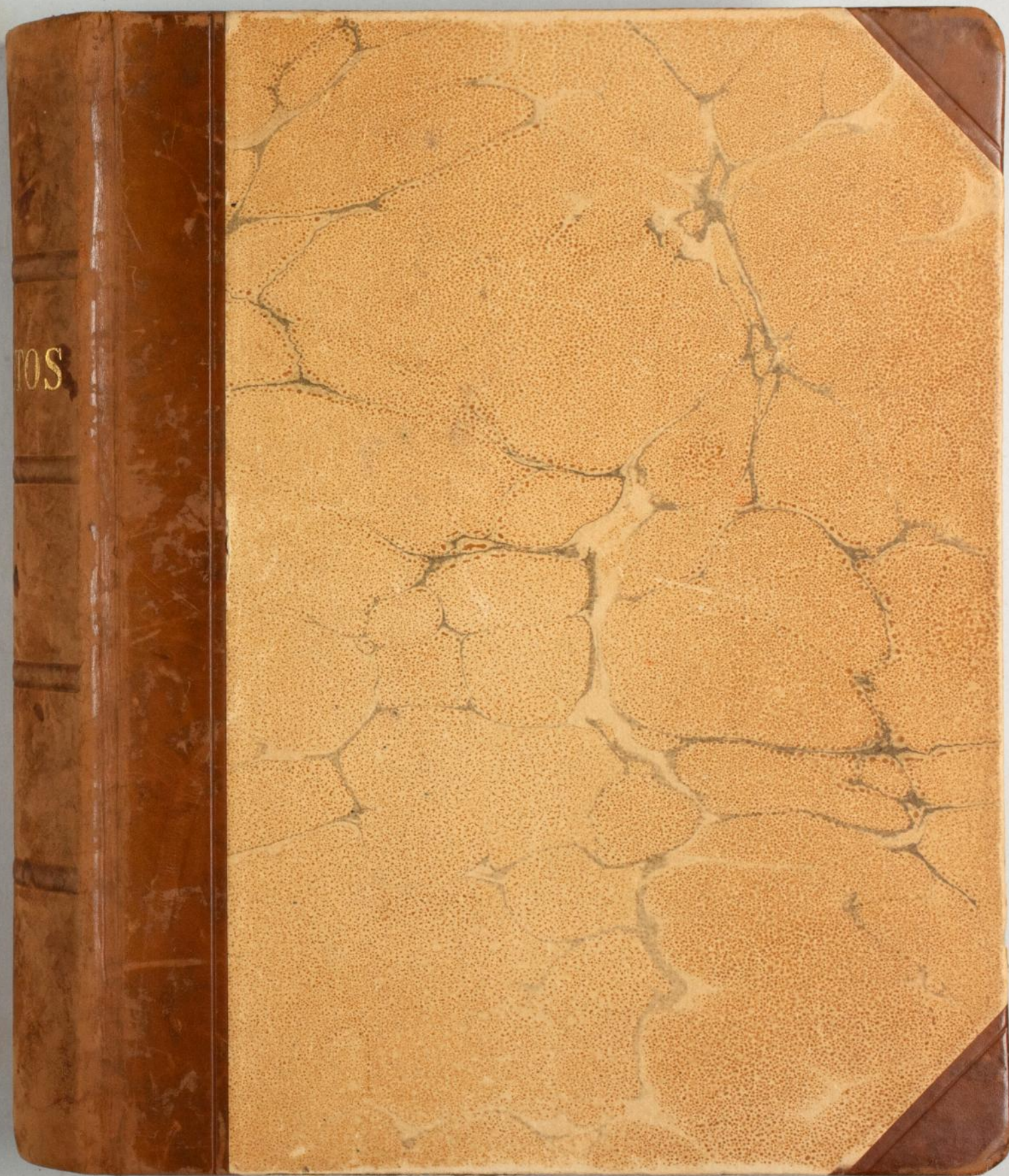
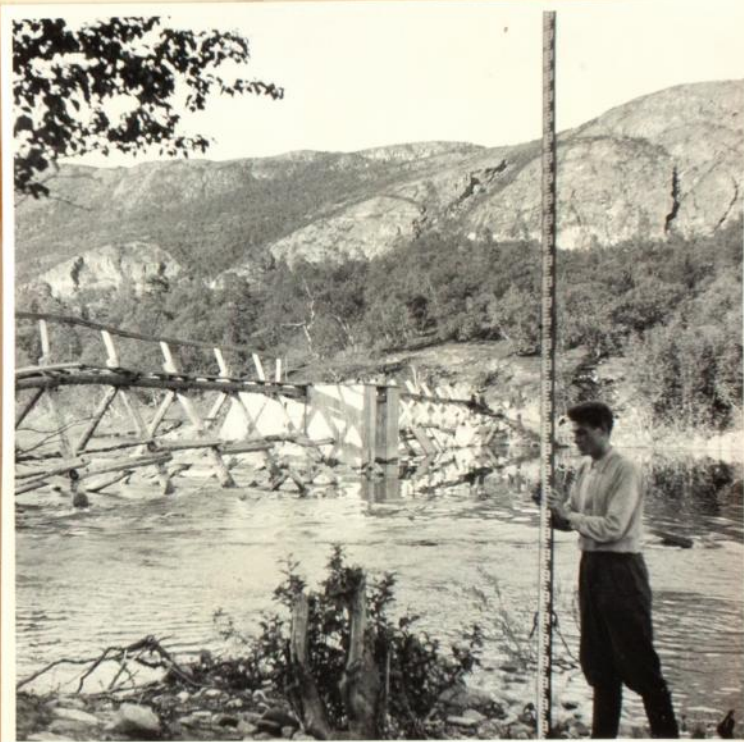

Landmåling i Mattisdalen Kl. 0^{de}

Landmåling i Mattisdalen Kl. 0³⁰

Mattisdalen.

Ved Mattisvand i Midnatsol.

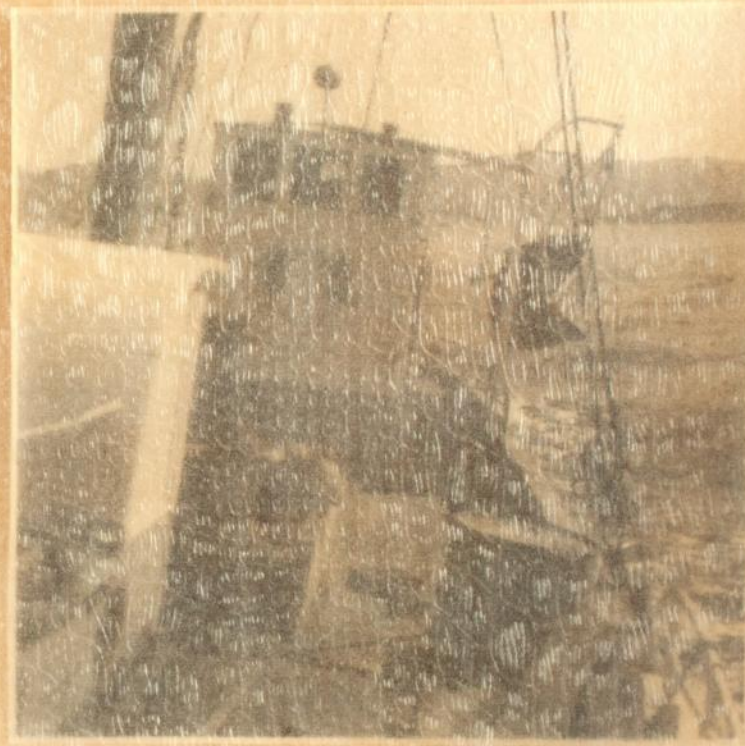
Vor opgave i Mattis-
dalen var at kortlægge
to eventuelle dæmning-
steder. Det blev en me-
get dramatisk ekspe-
dition. Vi arbejdede
24 timer i et træk.
Myggene var, navnlig
om natten, forfærdeli-
ge — men sjovt var det!

Jeg måtte krybe i
dækning for myggene.

Erik Fjeldstad og Ole Stubban
spiser „nisten“ før vandgangen.

— og det var i Finnmark.

Mattisdalen

Jeg måtte krybe i
dækning for myggene

Ved Mattisvandet i Midnatsol

Vor opgave i Mattis-
dalen var at kortlægge
de eventuelle dæmning-
steder. Det blev en me-
get dramatisk ekspe-
dition. Vi arbejdede
24 timer i et træk.
Myggene var, navnlig
om natten, forfærdeli-
ge — men sjovt var det!

Erik Fjeldstad og Ole Stubban
"spiser, nisten" før vandgangen.

— og det var i Finnmarken.

Mattisdalen

Ved Mattisvandet i Midnatsol.

Jeg måtte krybe i
dækning for myggene

Vor opgave i Mattis-
dalen var at kortlægge
to eventuelle dæmning-
steder. Det blev en me-
get dramatisk ekspe-
dition. Vi arbejdede
24 timer i et træk.
Myggene var, navnlig
om natten, forfærdeli-
ge — men sjovt var det!

Erik Fjeldstad og Ole Stubban
"spiser nisten" før vandgangen.

— og det var i Finnmarken.

Vilhelm Ekeberg.

I 1948-sommerens bedste 8 dage var vi på tur i det ydre distrikt (Loppa, Bergsfjord m.fl.). Vi arbejdede i døgn-drift (solen skinnede altid)

Vilhelm og jeg får et stykke med Geiteost og Tyttebær.

I Distriktet.

C.O. fanger torsk.

og sov praktisk talt kun medens vi sejlede fra sted til sted, og da ofte i sovepose på dækket, for luften nede i skøjten var alt andet end god.

Fiskeri

Fisk forude.

På vore ture hændte det jævnligt at vi løb ind i en fiskestime, så kom kroge ud, og vi pilkede som gale. På ½ time tog vi på denne tur 13 store fisk (Torsk, Sei, Solaks m.m.). Til højre trækker Schrøder med enorm stolthed en 15 kilo torsk op.

Petter og Schrøder.

Borge Muxoll Schrøder
Arkitekt og Lystfisker

I Distriktet.

Vilhelm Ekeberg.

I 1948-sommerens bedste 8 dage var vi på tur i det ydre distrikt (Loppa, Bergsfjorden m.fl.). Vi arbejdede i dagmariff (solens skinnende altid)

Vilhelm og jeg får et styk
10 meter, Guleost og Tyteboer.

G.O. fanger torsk.

og sov praktisk talt kun medens vi sejlede fra sted til sted, og så ofte i søvne på stundet for luften med i strøften var mit andet end godt

Fiskeri.

Fisk forude.

På vore ture hændte det jævnligt at vi løb ind i en fiskestime, så kom krogene ud, og vi pilkede som gale. På $\frac{1}{2}$ time tog vi på denne tur 18 store fisk (Torsk, Sei Solaks m. m.). Til højre trækker Schrøder med enorm stolthed en 15 kilos torsk op.

Petter og Schrøder.

Borge Muxoll Schrøder
Arkitekt og Lystfisker.

Sommeren 1948.

>Det flyvende korps<

Husa's bil
gjorde vældig
nytte i
de travleste
perioder, selv
om den ikke
var absolut
driftssikker.

Ole Wirkola.

"Drosjchauførererne var ofte
langsommelige og uvillige,
men Ole Wirkola var en
behagelig undtagelse.

Uhallige er de ture den har
gjort mellem stederne Elve-
bakken, Midtbakken, Bukta,
Bossekop og Ø.Elvebakken.

Ole Stubban på >Nor<
Alle langturer i distrik-
tet foregik pr. båd.

Ekspeditionerne til
Kviby foregik i bil,
en dejlig tur over
Senneland, ned gen-
nem en frodig dal
til Kviby, der ligger
ved Alta fjord.

Kviby har en ny-
lig lurte som blev
bygget straks før
krigen, og som
undgik at blive
brændt. Mærkeligt.

På tross af turen
gik længere end
Talvik og Kviby,
smått vi sejle,
og det foregik
næsten altid med
fiskekøfter.

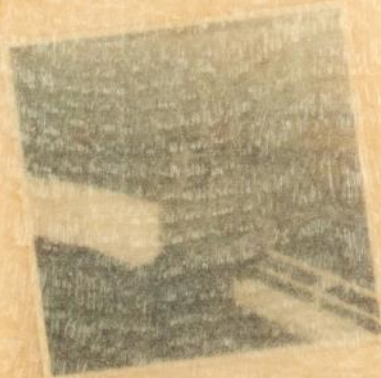

Det hvide kapse.

Ole Wirkola

Dragschauførerne var ofte
langsomme og uvillige,
men Ole Wirkola var en
behagelig undtagelse.

Ole Wirkola på Børre
Alle langture i drist
tet foregik på Børre

Husa's bil
gjorde vældig
nytte i de travleste
perioder, selv om den ikke
var absolut
driftssikker.

Mållige er de ture den har
gjort mellem stederne Elve-
bakken, Midtbakken, Børre-
Bassekop og Ø. Elvebakken.

Ekspeditionerne til
Kviiby foregik i bil,
en dejlig tur over
Sennaland, ned gen-
nem en frodig dal
til Kviiby, der ligger
ved Alta fjord.

Kviiby har en nyde-
lig kirke som blev
bygget straks før
krigen, og som
undgik at blive
brændt. Mærkeligt.

Så snart turen
gik længere end
Talvik og Kviiby,
måtte vi sejle,
og det foregik
næsten altid med
fiskeskøjter.

Øksfjord.

De største hurtig-
ruteskibe er på 2000
ts. Alta's vigtigste
anløbsted for hur-
tigruten er Øksfjord,
som har rute både
„på nord“ og „på
syd“ tre gange om
ugen. Hammerfest's
anløb er en del bedre.

> Nordstjernen <

P.g.a. 1/3 NORD's (ved
disp. Berg) vældige ini-
tiativ lå Øksfjord foran
de aller fleste steder i
Finnm., hvad genopbyg-
ningen angik. Til gen-
gæld gik de uden skrup-
ler på tværs af Regule-
ringsplaner, Vedtægter
og komm. afgørelser.

Det centrale Økstfjord.

Frøken Arild
Roald og Aase
Café Paulo & Lino
Lille mø' huset
Kvitbrokka
Badstuen
Børathen, Jønna
Melvær, Solberg,
Storødal, Bjørne, Stubben
Distrik. Ark. Christensen
Bjaltmar Hansen.
Bjaltmar Olsen.

Det centrale Øksfjord.

Nordafjæren

De største hurtig-
ruteskibe er på 2000
te. Alta's vigtigste
anløbssted for hurtig-
tigruten er Øksfjord
som har rute både
"på nord" og "på
syd" tre gange om
ugen. Hammerfest
anløb er en del af

Kafé 'Larsson
Alta "Rådhus"

Baker Svendsen

Helselagets hus

grøn-brakka

Arkitektbrakka

Krigsskadebrygden

Finnmarkskontoret

Samvirkelaget.

Kontorregionerne på Elvebakken.

Altagårdskoven.

Områderne på disse tre billeder var før krigen dækket af tæt fyrreskov, der ofte var 150-200 år gammel. Kun stubbe er tilbage.

Udsigt over Elvebakken → mrkt. m. kryds er vort hus. I midten af billedet skolen, og bag den landflyvepladsen.

„Arkitektbrakka“

I forgrunden ligger en del af mine stubbe. Jalt tog jeg 70 stubbe op, som skæmmede meget. Det gav iøvrigt så meget brændsel, at jeg til sidst solgte deraf.

Alta bro.

← Nedre Elvebakken. Billedet er taget fra broen med „Lyrig-svinget“. Til højre ligger

Et udsnit af Alta's Vognpark.

Som alt andet blev også broen ødelagt af tyskerne, og elven der her er over 100 m. bred var en stor gene, selvom der lidt ovenfor brostedet var anlagt en prov. overkørsel; men 1. Dec. 1946 indviedes den nye Alta bro, med 105 m. spænd og 6 m. bredde.

Hofiselt taler ved indvielsen.

Allégårdskoven

Områderne på disse tre billeder var før krigen dækket af tæt løvskov, der ofte var 150-200 år gammel. Kun stubbe er tilbage.

Udsigt over Elvebakken

mrkt. nr kryds er vort hus. I midten af billedet skolen, og bag den landflyvepladsen.

I forgrunden ligger en del af mine stubbe. Jatt tog jeg 70 stubbe op, som skæmmede meget. Det gav iøvrigt så meget brændsel, at jeg til sidst solgte dem.

"Arkitektbrakka"

Alta bro.

← Nedre Elvebakken. Billedet er taget fra broen mod "Lyng-svinget". T.v. Østlyngen.

Et udsnit af Alta's Vognpark.

Som alt andet blev også broen ødelagt af tyskerne, og elven der her er over 100 m. bred var en stor gene, selvom der lidt ovenfor brostedet var anlagt en prov. overkørsel; men 1'Dec. 1948 indviedes den nye Alta bro, med 105 m. spænd og 6 m. bredde.

Hofsett taler ved indvielsen.

Østre Elvebakken
set fra Al Sandfaldet.

>Storelvdalen<

Denne dal strækker sig
helt ind til Gargia (ca. 30 km)
og er for en stor del be-
vokset med gammel vær-
ditfuld fyrreskov.

Et kig fra Midtbakken
over Arrones mod Raipas.

Raipasvejen.

Birkeskov i Tverelvdalen.

Østre Elvebakken
set fra El Sandfaldet.

Storelvdalen:

Denne dal strækker sig
helt ind til Gargia (ca 30 km)
og er for en stor del be-
vokset med gammel væn-
difuld fyrreskov.

Et kig fra Midtbakken
over Arrones mod Raipas.

Alta's omegn.

Raipasvejen.

Birkeskov i Tverelvdalen.

Fra Komsa over Bukta mod Elvebakken.
I baggrunden Gamasvarre og Store Raipas.

Udsigt fra Raipasvejen over Storelvdalen
mod Sandfaldet og Elvebakken. I baggrun-
den ses den hvide Tømmelfingertind.

Vort hjern i Alta.

Vort 36 m² - Voksende hug.

Petter og jeg over-
tog denne barakke
i meget forømt
tilstand i Februar
1948. Men efter et
par måneders nat-
tearbejde, fik vi ind-
rettet os det dej-
ligste lille hjern.

Lille rø' huset med bislog.

Fra Komsa over Bukta med Elvebakken.
I baggrunden Gammasnorre og Store Paipus.

Udsigt fra Paipavæjen over Storelvdalen
mod Sandfaldet og Elvebakken. I baggrun-
den ses den hvide Tømmelfingertind.

Vort hjem i Alta.

Vort 36 m² >Voksende hus<.

Petter og jeg over-
tog denne barakke
i meget forsømt
tilstand i Februar
1948. Men efter et
par måneders nat-
tearbejde, fik vi ind-
rettet os det dej-
ligste lille hjem.

Lille rø' huset med bislag.

Omgivelserne.

Bademester Karlsen
var vor svorne ven.

Elsebeth med vor
nabos børn Åse og Roald.

Roald var en kvik
knægt med ræverødt
hår, og han gik altid
i en violet „genser“
 („ Herre gud for en li-
ten Radio dokker har.“)

Hjemmet

Carolyn og Peter i stuen

Carolyn som små
billedeet Juli 1948

Elsebeth og Carolyn med
Elsebeth som små i stuen
Januar 1949

Husmødrene Elsebeth og Carolyn

Omgivelserne.

Sodamester Karlson
var vår sværre ven.

Elsebeth med vår
nabos barn Åse og Roald.

Roald var en levik
knægt med røverødt
hår, og han gik alltid
i en violet „genser“.
(„Herre gud for en li-
ten Radio dokker har“)

Hjemmet.

Carolyn og Petter i Olden.

Carolyn kom ind i
billedet Juli 1948.

Elsebeth i sofahjørnet.

Elsebeth kom til Alta
Januar 1949.

Husmødrene Elsebeth og Carolyn.

Familieidyl.

Carolyn og Petter
blev gift i Bergen
d. 28. Sept. 1948.
De tog hjerteligt i-
mod Elsebeth.
De rejste til USA. i
Juni 1949, så havde
vi huset for os selv,
men hvor var der
ofte tomt efter dem.

„Samlivet“ med
Carolyn og Petter
forløb vældig
fint, trods den
meget lille plads,
takket været den
tålmodighed
som navnlig de
udviste.

Sukkertoppen.

„Sukkertoppen“
eller „Lille Halle“
950 m. o. h.,
var det hyppigste mål

for vore Sandgasskiture. Man
tog bil fra Alta til Kafjord,
og gik derfra op; men vej-
ret var ofte så hårdt, at det
ikke var muligt at nå Toppen.

Observatoriet

Funktionsarbejdet
(ca. 50 m. nedenfor toppen).

Carolyn og Petter
blev gift i Bergen
d. 28. Sept. 1948.
De tog hjerteligt
mod Elsebeth.
De rejste til USA
Juni 1949, så havde
vi huset for os selv,
men hvor var der
ofte turmt efter dem.

„Samlivet“ med
Carolyn og Petter
forløb vældig
fint, trods den
meget lille plads,
takket været den
tålmodighed
som navnlig de
udviste.

Sukkertoppen.

»Sukkertoppen«
eller »Lille Halles«
950 m. o. h.,
var det hyp-
pigste mål

for vore Søndagsskiture. Man
tog bil fra Alta til Kåfjord,
og gik derfra op; men vej-
ret var ofte så hårdt, at det
ikke var muligt at nå Toppen.

Observatoriet.

Funktionærboligen.
(ca. 50 m. nedenfor toppen).

Karin, Klose og Teilmann's tur.

Blikstille og høj sol.

Sukkertoppen.

Karin og Klose.

Til Sukkertoppen.

Et pust.

Oskars patent.

Skiene smises til »Kladdefore«.
Stubben, C.O., Kirsten og Åsmund.

n. Klose og Teilmann's tur.

Blikstille og høj sol.

Sukkertoppen.

Karin og Klose.

Til Sukkertoppen.

Et pust.

Oskars patent.

Skiene smøres til »Kladdeføre«.
Stubban, C.O., Kirsten og Åsmund.

Russeluft.

Et andet udflugtssted
var Russeluft, hvor
terrænet næsten var
bedre end i Kåfjord.
Desværre faldt El-
sebeth og brækkede
et ben i foden første
gang hun var med.

Petter og Carolyn.

Bjarne og Oskar.

Skihøp

af blandet kvatitet

Kirsten.

Carolyn.

Oskar.

Petter.

selu
 øgtsted
 var Russeluft, hvor
 terrænet næsten var
 bedre end i Kåfjord.
 Desværre faldt El-
 sebeth og brækkede
 et ben i foden første
 gang hun var med.

Petter og Carolyn.

Bjarne og Oskar.

Skihøp.
 af blandet kvalitet

Kirsten.

Carolyn.

Oskar.

Petter.

Petter og Carolyns Påsketur 1949.

P. & C.

Børn på Molosjok.

I Garggoluobbal.

Aslak Aslaksen.

Fru Baker Svendsen, Carolyn.

På grund af Elsebeht's brækkede ben, måtte vi lade P. og C. tage på denne Påsketur alene. De kørte med ren fra Tverelvdalen over Jotka, Molosjok til Garggoluobbal hvor de besøgte Bueng. Derfra over Masi, Solovorn, Gargia hjem. Den samme rute som vi kørte året efter. Hele turen er 160 km.

Farver på fjeldet.

Carolyn havde hjemmet fra fået sendt et par farvefilm, som blev godt udnyttet på Påsketuren.

Steffen, nat i Bueng.

Et enkelt uheld havde de. Petter blev syg efter at have spist Buengs meget kraftige »Buljong«

Carolyn i Fjeldtoej

Petter

Påsketur 1949.

P. & C.

Ørn på Mojosjøen

Garggoluobal

Aslak Aslaksen.

Fru Baker Svendsen, Carolyn.

På grund af Elsebeht's
brækkede ben, måtte vi
lade P. og C. tage på
denne Påsketur alene.
De kørte med ren fra
Tverelvdalen over Jotka,
Mojosjøen til Garggoluob-
bal hvor de besøgte Bu-
eng. Derfra over Masi,
Solovorn, Gargja hjem.
Den samme rute som
vi kørte året efter.
Hele turen er 160 km.

Farver på fjeldet.

Carolyn havde
hjemme fra fået
sendt et par Far-
vefilm, som blev
godt udnyttet
på Påsketuren.

Vagttelt ved »Reinbu«

Et enkelt uheld
havde de; Petter
blev syg efter at
have spist Bueng's
meget kraftige
»Buljong«

Carolyn i Fjeldtøj.

Kaas.

Vandbæring, var et af vore faste job. Om sommeren tænkte man ikke videre over det, men i 20° frost med blæst og sne, ønskede man sig mange gange en vandhane indendørs.

"Kaasgaard's."

Hjem over bakken efter en dejlig sommernat på Midtbakken, aftenen før vor hjemrejse til bryllup.

Medens jeg sad i Alta, udviklede Bo sig fra en håbe-fuld student på Nordisk Kollegium, via volunteer i London til en dristig ingeniør og globe-trotter med hovedsæde i Bombay.

En Heltig sned, agtigt

1-1-1949

En årsunge på Beach Drive i Bombay

1-1-1950

Vandbæring, var et af vore faste job. Om sommeren tænkte man ikke videre over det, men i 20' frost med blæst og man ønskede man sig mange gange en vandbæring indendørs.

"Cocooning"

Ud over bakken efter en dejlig sommernat på Malabar, aftenen før den hjemrejse til bryllup

Bo

Medens jeg sad i Alta, udviklede Bo sig, fra en håbe-fuld student på Nordisk Kollegium, via volontør i London til en dristig ingeniør og globe-trotter med hovedsæde i Bombay.

En flittig stud. polyt.
1-1-1949.

En årsunge på Beach Drive i Bombay.
1-1-1950.

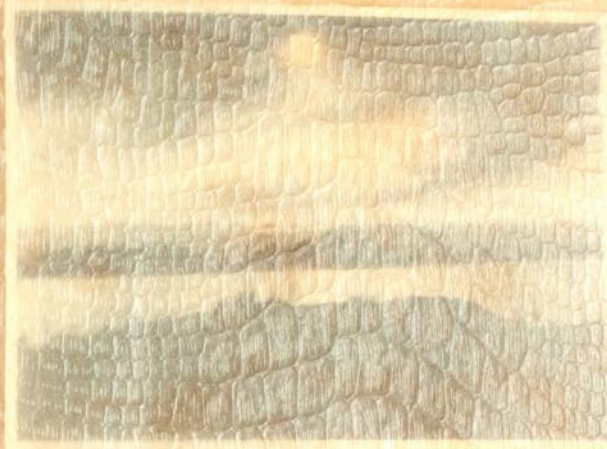
Til Brattholmen efter »Måsegg«.

Det sidste lille stykke i en robåd.

Ellen, Petter og Carolyn.

Fra Brattholmen over Telvikfjæderne.

Wort for Pæg C. skul-
de rejse, kjæde vi
en smidning en skøjte
til et øjde se til Brat-
tholmen. Måske var
der andre mange af,
men vi var der
mange, vellykket.

Ellen og Anne Marie.

Brattholmen efter Måsegg.

Ellen, Petter og Caroline.

Fra Brattholmen mod Talvikfjeldene.

Kort før P og C. skulde rejse, lejede vi en Søndag en skøjte til at sejle os til Brattholmen. Mågeæg var der ikke mange af, men ellers var turen meget vellykket.

Elsebeth og Ane Marie.

På Brattholmen.

Ved kaffebordet.

Lise, C., P., Kirsten og Jørgen.

Oppmålingsjefer

til møde i Vadsø i April 1949.

Eggseth, Bjørnsted, Karsgaard, Nuland Nesheim
Varde, Mahamin, Alia, Hammerfest, Båtsfjord, per konsulent,
Andersen, Berglund, Lillevold, Andersen, Larsson, Frødenlund,
Olav Fuldum, Kerknes, Skjervøy Vadsø, Honningsvåg, (ex Varde)

Skaar, Fylkes reg. ark. Sig. Eliassen
Berlevåg, Trond Dancke, BSR's Oppmålingsjef
Vadsø Oslo.

Ved kaffebordet.

Lise, C., P., Kirsten og Jørgen.

Oppmålingssjefer
til møde i Vadsø i April 1949.

Eggseth, Bjørnstad, Kaasgaard, Nuland Nesheim
Vardø, Mehamn, Alta, Hammerfest, Båtsfjord, jur. konsulent,
Andersen, Bergland, Lillevold, Andersen, Larsson, Frydenlund,
Dom. fuldm., Kirkeres, Skjervøy Vadsø, Honningsvåg, (ex. Vardø).

Skaar, Fylkes reg. ark. Sig. Eliassen
Berlevåg, Trond Dancke, BSR's Oppmålingssjef.
Vadsø Oslo.

1 Vadsø April 1950.

Hurtigrutekaja

Vadsø.

Eliassen.

Nuland.

Vadsø er sæde for Finnmarkens Fylkesadministrationen. Den er en by på 4000 indbyggere.

Tyskerne nåede kun delvis at ødelægge Vadsø, og man regner med, at ca. 30% af byen slap fri. Som andre steder går genopbygningen også her altfor langsomt.

Pasvikelven.

»Skogfoss«.

Stordal forsøger at fange en russisk laks (i baggrunden Rusland!).

1 Vadso april 1950.

Hurligrutekaja

Tj.assen

Nuland

Vadso

Vadso er sæde for Finnmarkens Fylkesadministrationen. Den er en by på 4000 indbyggere.

Tyskerne nåede kun delvis at ødelægge Vadso, og man regner med, at ca. 30% af byen slop fri. Som andre steder går genopbygningen også her altfor langsomt.

Pasvikelven.

> Skogfoss <

Stordal forsøger at fange en russisk laks (i baggrunden Rusland).

Honningsvåg.

Et boligkvarter.

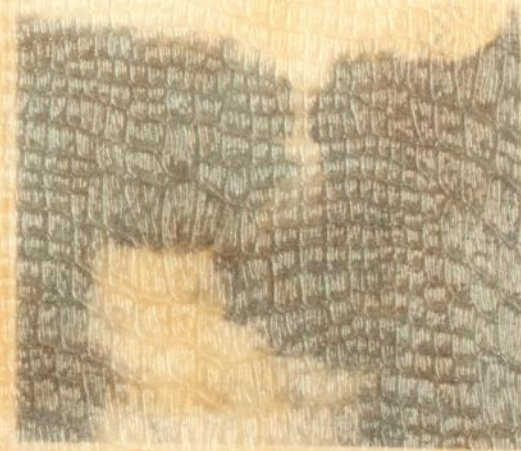
Byens forretningsstrøg.

Tur til Isneestofren

En pose af Isneestofren og Isneestofren.

Isneestofren var vi
skulde byen til
Isneestofren holdt
vi Isneestofren
Isneestofren Isneestofren
Isneestofren Isneestofren
Isneestofren Isneestofren
Isneestofren Isneestofren

En pose ved vejen
Isneestofren Isneestofren.

Et boligkvarter

Byens forretningsstrøg

Tur til Isnestofte.

Leif Sjögren Erichsen og Elsebeth.

Søndagen før vi
skulde hjem til
Brylluppet holdt
vi Udmålingsfor-
retning på Isnes-
toften. For dette
overarbejde fik
jeg en 14 kg. Laks.

En foss ved vejen
Talvik - Isnestofte.

Vi flyver!

← Januar 1949 fløj
Elsebeth og jeg
med denne Loppe,
fra Aalborg til
Kristiansand.

De nygifte.

Alta - Tromsø.

Trondhjem - Oslo.

Ved Midsommer-
tid -49, fløj vi
med disse ma-
skiner hjem til
Søster og lvars
bryllup.

Vejene i Finnmark.

Som alt andet blev og-
så landsdelens veje
hårdt medtaget under
krigen. Broerne blev
sprængt, vejene mi-
neret, og hvor de lå
ude på fjeldsiderne
sprængt helt bort.

Vejvæsenet og Telegraf-
væsenet fik imidlertid
hurtigt deres net ud-
bedret, og allerede ved
Nytår -47 var de vær-
ste spor udslettet.

Disse to statsinstituti-
oner dygtige arbejde
skyttes fornuftige og
gode Administrationer.

Husa og hans bil.

Vi fløj!

— Januar 1949 fløj
Elsebeth og jeg
med denne Loppe,
fra Aalborg til
Kristiansand.

De nygifte.

Alta - Tromsø.

Trondhjem - Oslo.

Ved Midsommer-
tid -49, fløj vi
med disse ma-
skiner hjem til
Søster og Ivars
bryllup.

Vejene i Finnmark.

Som alt andet blev og-
så landsdelens veje
hårdt medtaget under
krigen. Broerne blev
sprængt, vejene mi-
neret, og hvor de lå
ude på fjeldsiderne
sprængt helt bort.

Vejvæsenet og Telegraf-
væsenet fik imidlertid
hurtigt deres net ud-
bedret, og allerede ved
Nytår -47 var de vær-
ste spor udslettet.
Disse to statsinstituti-
oner dygtige arbejde
skyldes fornuftige og
gode Administrationer.

Husa og hans bil.

Midtbakken.

Husa's og Klose's hus på Midtbakken, var som regel skueplads for de virkelige fester vi havde. Midtbakken var eet af Alta's skønneste steder, og såvel sommer som vinter, var der en dejlig ro mellem de flotte fyrrestammer.

Husa var Midtbakken- og omvendt. Han var, efter Petter og Carolyn, den vi omgikkes mest i Alta. En festlig fyr, en god kammerat, udstyret med en enorm optimisme, og et aldrig svigende humør.

På Midtbakken var der altid gæster om søndagen, da stien Bøssehop - Elvebakken passerede ned forbi dette hyggelige sted, hvor døren altid stod åben.

Karin, Husa og Tim.

Gabor og Husa.

Husa's og Klose's hus på Midtbakken, var som regel skueplads for de virkelige fester vi havde. Midtbakken var eet af Alta's skønneste steder, og såvel sommer som vinter, var der en dejlig ro midt i den flade fyrrestenning.

Husa var Midtbakken- og omvernet. Han var, efter Petter og Carolyn, den vi omgikkes mest i Alta.

En festlig fyr, en god kammerat, udslyret med en enorm optimisme, og et aldrig svigtende humor.

På Midtbakken var der altid gæster om søndagen, da stien Bossekop-Elvebakken passerede netop forbi dette hyggelige sted, hvor døren altid stod åben.

Karin, Husa og Tim.

Gabbi og Husa.

Gabbi's hus.

Også hos Gabbi - i det tredje hus i rækken på Midtbakken - herskede den vindskrænkede gæstfrihed.

↑
1 fuld sving
← med malerkosten.
↓

Da Gabbi et par måneder var »sydovre«, fandt man på at male huset, som en velkomsthilsen til hende. 5 mand smurte det på en søndag eftm. gult med hvide vinduer og udhæng. Resultatet var glimrende.

Hverdag

Min chef
Sig. Eliassen.

Elsebeth og Stubban på vej
til grensegang i Bossekop.

Tanna skriver Målebreve.
ca. 200 gæt nåede Tanna at
skrive medens jeg var der,
- og hun fortsatte -.

Eliassen, Elsebeth og C.O.
(i Afrejschumer).

Gabbi's hus

Også hos Gabbi i
Fredie hus i re
Midtbakken - herinde
den vindskrækkede gæst-
frihed.

I fuld sving
med malerkosten.

Da Gabbi et par måneder
var »sydovre«, fandt man
på, at male huset, som en
velkomsthilsen til hende.
5 mand smurte det på en
søndag etfm. gult med hvide vinduer og
udhæng. Resultatet var glimrende.

Hverdag.

Min chef
Sig. Eliassen.

Elsebeth og Stubban på vej
til grensegang i Bossekop.

Janna skriver Målebreve.
ca. 200 sæt nåede Janna at
skrive medens jeg var der,
- og hun fortsatte -.

Eliassen, Elsebeth og C.O.
(i Afrejsehumør).

Nogle funktionærer -

Fra v. Solbjørg,
Else Beheim,
Hagen, Gerda,
Theilmann og
Åsmund Melvær.

] Administrationscen-
teret for Alta distriktets
genopbygning var ansat
ialt 35 funktionærer,
deraf en overgang ikke
mindre end 6 danskere.

Sig. Borgersen.
„Kopist“ og Kommunist.
Han var en festlig fyr
og en behagelig mand
at omgås; men var
i sin politiske opfat-
telse meget fanatisk.

> Restaurant Paula <

Paula og Lina drev denne
Kafe, og selv om de måske
ikke var med på sidste
ejrig< hvad med angik, så
var det dog en trofast skare
der hver middag samledes der.

Paula og Lina var vore nær-
meste naboer, og bedre nabo-
skab finder vi aldrig. De
var enestående tjenstvillige
og lærte os alt hvad vores
egen husholdning manglede.

Distriktingenior H. Gravrok
var største chef i distrikt II
Alta for hele statens bygge-
virksomhed. Han var en gamm-
mel Diktator type som rogede
lidt med alle, og han var
meget dårlig til at berolige
mennesker. Selv havde jeg et
vældigt kammer med ham.

Noget funk

Fra v. Solbjørn
Elsie Beheim,
Hagen, Gerda
Theilmann og
Åsmund Melvær

I dette område har vi
ikke den store afstanden
mellem de forskellige
funktioner, som vi
har i de fleste andre
lande. Der er en
mindre end 10 km.

Sig. Bongersen

"Kopist" og Kommunist
Han var en festlig fyr
og en behagelig mand
at omgås, men var
i sin politiske opfat-
telse meget fanatisk.

>Restaurant Paula<

Paula og Lina drev denne
Kafé, og selv om de måske
ikke var med på »sidste
skrig« hvad mad angik, så
var det dog en trofast skare
der hver middag samledes der.

Paula og Lina var vore nær-
meste naboer, og bedre nabo-
skab finder vi aldrig. De
var enestående tjenstvillige
og lånte os alt hvad vores
egen husholdning manglede.

Distr. ingeniør Hj. Gravrok:
var øverste chef i distrikt II
Alta for hele statens bygge-
virksomhed. Han var en gam-
mel Diktatortype som ragede
uktar med alle, og han var
meget dårlig lidt af befolk-
ningen. Selv, havde jeg et
vældig kontravers med ham.

Kommunens ledere.

Daniel Heitmann.

var Ordfører i Alta fra 1947 da han afløste kommunisten Granås. Granås var en stor personlighed og en meget dygtig mand. Heitmann derimod hører afgjort til de 10% dårligst begavede indbyggere i Alta.

Johannes Romsdal.

Kommuneingeniør i Alta. Han er kommunist, og nyder stor popularitet blandt beboerne. Romsdal var en dygtig praktisk mand; men genopbygningens enorme projekter voksede hans dispositionsevner over hovedet.

Ole Olsen

var Romsdals assistent, og ledede som sekretær bygningsrådets arbejde dygtigt. Olsen var en hyggelig fyr, stor sportsmand og — fenrik — det sidste var han meget stolt af.

1. Juledag 1949

Juledag

Vores første Jul sammen fejrede vi i Alta. Først gik de sædvanlige julebrødsboller som vi begge delte i, med kage. Juleaften var vi Lillehelene med rigtig vand og syltede Granatboller med flødt og sødme søde.

Juleaften
Juleaften var som
Juleaften sidst i året.

Juleaften var som
Juleaften sidst i året.

Kommune

niel Heitmann.

Ordfører i Alta fra 1947
han afleste kommunisten
granås. Granås var en stor per-
sonlighed og en meget dygtig
mand. Heitmann derimod ho-
rer afgjort til de 10% dårligst
begavede indbyggere i Alta.

Johannes Romsdal

Kommuneingeniør i Alta. Han
er kommunist, og nyder stor
popularitet blandt beboerne.
Romsdal var en dygtig praktisk
mand, men genopbygningens enor-
me projekter voksede hans dispo-
sitionsevner over hovedet.

Ole Olsen

var Romsdals assistent, og le-
dede som sekretær bygnings-
rådets arbejde dygtigt.
Olsen var en hyggelig fyr, stor
sportsmænd og — færrik —
det sidste var han meget stolt

Vor Jul i Alta 1949.

Juleaften.

Vores første Jul sammen
fejrede vi i Alta. Forud gik
de sædvanlige forberedelser,
som vi begge deltog i med
hæder. Julen startede vi
Lillejuledag med rigtig vend-
sysselsk Grønlangkål med
flæsk og Aalborg snaps.

Elsebeth tænder
Adventskransens
sidste lys

Fyrretræet var som
Juletræ fuldt brugbart.

Bossekop Marked.

Den første raid.

- ned ad Gargia „lia“.

Kautokeino - samernes handelssamkvem med omverdenen foregår hovedsagelig via Alta, og den væsentligste handel er koncentreret på nogle få dage først i Marts (Vårmarkedet), og først i Nov. (Høstmarkedet).

Ved disse lejligheder kommer der 40-50 raider ned fra fjeldet, med tilsammen 6-700 rener og slæder.

„Vidder“

Fjeldets blotte dyr er Reinsdyr, som dog ikke mere kommer i vilde tilstand i Finnmarkens

Transporter:

Indtil for få år siden foregik transporter på fjeldet altid med ren og slæde. Et stort dyr kan trække 200 kg

Under genopbygningen af poststederne inde på fjeldet, blev en mere effektiv transportmetode aktuel.

En traktor trækker nu, dobbelt så hurtigt to slæder med hver 2000 kg's last.

nu

Indkøb Marked

Den første raid.

Den anden raid.

Kautokelmo - som er en
delssamkvem med en
denen foregår har
sagelig via Atte og den
væsentligste handel er
koncentreret på nogle
få dage før og efter
(Værmodet og den
i Nye (Hedmarken)

Ved disse hellegener
kommer der en del
raider med en del
del med fælles
5-100 reiser og hiten

>Viddar<

Fjeldets stolte dyr
er Rensdyret, som
dog ikke mere fore-
kommer i vild til-
stand i Finnmarken.

Transporter:

Indtil for få år siden
foregik transporter
på fjeldet altid med
ren og slæde. Et stort
dyr kan trække 200kg.

før

Under genopbygningen
af bostederne inde på
fjeldet, blev en mere
effektiv transportme-
tode aktuel.

Een traktor trækker
nu, dobbelt så hurtigt,
to slæder med hver
2000 kg's last.

nu

"Påsketur" 1950.

Med Rensdyr og slæde ad ruten:
Elvebakken - Jotka - Susjåvrré -
Garggoluoibbal - Masi - Solovom -
Gargia - Elvebakken. (over 160 km).

Start fra Tverelvdalen.

En letskyet morgen
med 30 cm. nysne og
10° frost startede vi
fra Tverelvdalen på
første etape af vor
lange "kanetur".

Inga Mikkelsen Loggie.

Mikkel Loggie - Nils Peder.

Nils Peder er arving til
en rensdyrflok på 4000
dyr, omsat i penge er
det mere end 600.000 kr.

Hele Påsketurten var
nær gået i hus, men
p.g.a. for lidt sne,
for så sent som den
1. Marts var der næsten
ikke faldet sne, men
de første 10 dage af
Marts faldt der 1 m.

På turen til Jotka var
fåret tungt, og vi havde
vind og sne i ansigtet.
I Jotka nåede vi nær-
hedsqæsterne fra fjel-
det og der var en voldsom
halleg hele natten.

Næste dag fortsatte vi
i bedre vejr til Susjåvrré,
en ny, men trist fjeldstue.
Trediedagen i 30° frost,
men sol, til Garggoluo-
ibbal, hvor Bueng bad
os på en veldig rens-
dyr - Budjorng.

Fineste påsketur

Garggoluoibbal

Clement Bueng og hans børn

"Påsketur"

Med Rensdyr i Tvede og en.
Elvebakken - Jotke - Susjvrrre -
Garggoluvobbal - 160 km.
Gargia - Elvebakke. (160 km).

Start fra Tverelvdalen.

En letskyet morgen
med 30 cm. nysne og
10° frost startede vi
fra Tverelvdalen på
første stape af vor
lange "køretur".

Inga Mikkelsen Loggie

Mikkel Loggie - Nils Peder

Nils Peder er arving til
en rensdyrflok på 4000
dyr, omsat i penge er
det mere end 60000 kr.

Hele Påsketuren var
nær gået i vasken
p.g.a. for lidt sne,
for så sent som den
1. Marts var der næsten
ikke faldet sne, men
de første 10 dage af
Marts faldt der 1 m.

På turen til Jotke var
føret tungt, og vi havde
vind og sne i ansigtet.
I Jotke nåede vi mar-
kedsgæsterne fra fjel-
det og der var en vældig
halloj hele natten.

Næste dag fortsatte vi
i bedre vejr til Susjvrrre,
en ny, men trist Fjeldstue.
Trediedagen i 30° frost,
men sol. til Garggoluv-
obbal, hvor Bueng bød
os på en vældig rens-
dyr → Buljonge

Raiden hviler

Garggoluvobbal

Clement Bueng og hans børn.

Garggoluobbal.

Antilas.

Familien Bueng lever om vinteren af jagt og om sommeren af bærplukning (Mutter) og det er børnene der underholder familien. Bueng er „fastboende“ i mod-sætning til „flytsamer“.

Antilas, Ane Marie og Johan på tur for at tilse nogle snarer.

Nils Bueng er en stor rypejæger, og han går hver dag 25 km. på ski.

Ved „Reinbuen“

Hos Bueng var vi i to dage. Den første dag kørte vi fem: Bueng, Oskar, Ane Marie og os to i en hestekæde 15 km. til Lappoluobbal

for at se Loggies „Reinbu“. Efter noget besvær fandt vi flokken, og det var vældig morsomt at se de mange dyr gå fredeligt og „masse“.

Reinbuen ved Lappoluobbal ejer af 3 flytsamer, og tæller næsten 1000 dyr, hvoraf Loggie har den største part — ca. 500 dyr.

Ga Luobbal

Antilas

Familien Bueng lever om vinteren af jagt og om sommeren af bærplukning (Mutter) og det er børnene der underholder familien. Bueng er „fastboende“ i modsætning til „flytsamer“

Nils Bueng er en skøjte-rydejæger, og han går med skøjter 25 km på én dag.

Nils Bueng er en skøjte-rydejæger, og han går med skøjter 25 km på én dag.

Ved „Reinbuen“

Hos Bueng var vi i to dage. Den første dag kørte vi fem: Bueng, Oskar, Ane Marie og os to i en hestekarne 15 km. til Lappoluobbal

for at se Loggies „Reinbu“. Efter noget besvær fandt vi flokken, og det var vældig morsomt at se de mange dyr gå fredeligt og „mosse“.

Reinbuen ved Lappoluobbal ejes af 3 flytsamer, og tæller næsten 1000 dyr, hvoraf Loggie har den største part - ca. 600 dyr.

Lappoluobbal.

Mens vi ledte efter rentflokken, så vi dette maleriske sceneri - en lastraid drager forbi-.

Samerne fanger renerne ind med Lasso, og har naturligvis en vældig færdighed deri.

Oskar prøvede også, men måtte sande, at det kræver øvelse.

En smuk soloplyndt familie.

Ann Marie og The Lange med Mikkel Mikkelsen og Jørgen i Kvernøen og Jørgen i.

Elisabeth med en meget "trollat" Mikkel.

Mens vi leste efter renflokkene, så vi dette
maleriske sceneri - en lastrøid drager forbi.

Samerne fanger
renerne ind med
Lasso, og har na-
turligvis en vældig
færdighed deri.

Oskar prøvede også, men måt-
te sande, at det kræver øvelse.

En stor søndagsklædt familie.

Ane Marie og Fru Loggie
med Mikkel Mikkelsen Loggie
i Komsaen, og Ellen L.

Elsebeth med en
noget „trollat“ Mikkel.

Et vægte Samepar.

Et ægte.

Teksten ble sladdet
av etiske hensyn.
Kontakt samlingseieren
for mer informasjon.

den tidligere ætten Inari Mikael Loggie med
sine rener, og efter en mats forrettig sam-
men "dram", skulde vi

Mikael Loggie, 1. af sin fælder, så vi blev
mange timer forsinket fra starten. Nå afsted
samt vi. Været var dejligt, og den fantastiske

reiser, og vi
blev i en, den
blev i en, den
blev i en, den

blev i en, den
blev i en, den
blev i en, den

blev i en, den
blev i en, den
blev i en, den

Et uægte Samepar

Et ægte

Teksten ble sladdet
av etiske hensyn.
Kontakt samlingseieren
for mer informasjon.

Den følgende atten kom Mikkell Loggie med
friske rener, og efter en natts fornuftig søvn
uden „tram“, skulde vi næste morgen starte

Mikkell Loggie i al sin Fjeldpragt

med Solovorn
som mål; men
om natten hav-
de to af rener-
ne revet sig
løs, og var
søgt tilbage
til flokken,
så vi blev

nogle timer forsinket fra starten. Nå afsted
kom vi. Vejret var dejligt, og den fantastiske
nedstigning til
Masi, hvor „Alta-
elven“ kryssedes,
var storslået.

Efter 2 timers
rast i Masi, gik
det igen op på,
og Solovorn
fjeldstue nåede

„Kaasgaard's på fjellet“

vi kl. 20⁰⁰ efter 50 km. slædekørsel, trætte, sultne
og forfrosne. Den sidste dag over „Bæskades“, i
vild fart ned ad „Gargia lia“, og så var turen endt.

Mikkel med kona og lille Mikkel.
Finnmarks stouteste same?

Kautokeino.

Kautokeino kirkested er eet af stammecentrene for Samerne i Finnmark, med 3-400 indbyggere. Før krigen en nydelig lille bygd med kirke og Internatskole.

Kautokeino-elven (som længere nede hedder Alta-elven) deler stedet i to dele, men i årets 6 mdr. er de forbrundet af en sikker is. Om sommeren flyder en dejlig 100 m. bred elv gennem den store frodige "eng" der har et væld af blomsten.

Påskeri er Samernes store fest. Da er der ca. 1000 samer forsamlet i Kautokeino, og da foregår de fleste bryllupper og barnedåbe, men det altoverskyggende er dog de enorme mængder der konsumeres af spiritus. Fra K. udgår de fleste af smuglertogterne til Sverige.

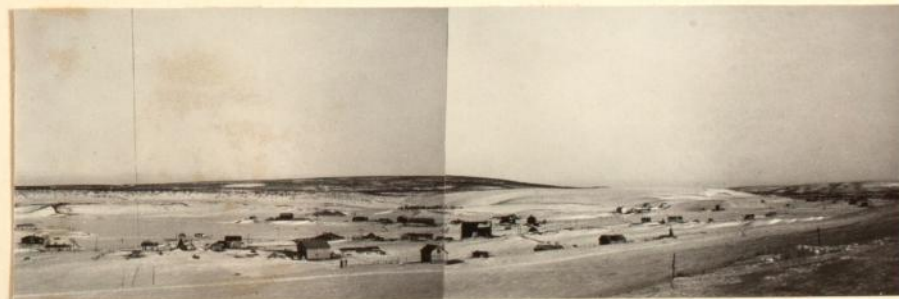
Mikkel med kona og lille Mikkel
Finnmarks stouteste same?

Kautokeino.

»Kautokeino kirkested« er eet af stammecentrene for Samerne i Finnmark, med 3-400 indbyggere. Før krig en nydelig lille bygd med kirke og Internatskole.

Kautokeino-elven (som længere nede hedder Alta-elven) deler stedet i to dele, men i årets 6 mdr. er de forbundet af en sikker is. Om sommeren flyder en dejlig 100 m. bred elv gennem den store frodige »eng« der har et væld af blomster.

Påskén er Samernes store fest. Da er der ca. 1000 samer forsamlet i Kautokeino, og da foregår de fleste bryllupper og barkedåbe, men det altoverskyggende er dog de enorme mængder der konsumeres af spiritus. Fra K. udgår de fleste af smuglertogterne til Sverige.

Hjemreisen.

Snowmobilen.

Med blødende hjerter tog vi d. 20 Marts 1950 afsked med Alta og vore venner der, og tiltrådte hjemreisen. Sammen med købm. Østlyngens kørte vi med Snowmobil over Kautokeino mod Karesuando i Finland, ialt ca. 220 km. Turen kunde, grundet for dyb løs sne, ikke gennemføres, og efter mange nervepirrende situationer, måtte vi 18 km. fra målet vende om og køre tilbage til Syväsjärvi, hvor vi overnattede indhyllet i rensdyrskind. Næste morgen fik vi „reinskyss“ til Karesuando, i 15° frost, men dejlig sol. Fra Karesuando gik det let, med bus til Kiruna, Toq til Oslo. En uges besøg hos Søster og Ivar, og hjem til en dejlig ferie.

Nyt og gammelt.

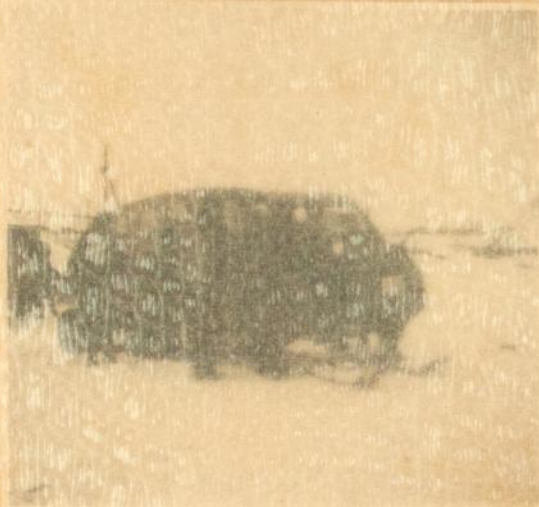
På Syväsjärvi.

Elsebeth i Finland.

Sevaldsen 2506

Hjemreisen.

Snowmobilen.

Med bløtende hjørter tog vi af sted med Alku og hans venner der og tilbage hjemrejsen. Sammen med vuden Gullingskær kørte vi med Snowmobilen over Karesuando i Finland, 10.11 og 12.11. Turen kunde, grundet for dyb sne og is, ikke gennemføres, og efter mange nærgående situationer, måtte vi 16 km fra mål og vende om og køre tilbage til Jyväskylä, hvor vi overnattede indhyldet i muskelmønstret. Næste morgen fik vi rensningen af Karesuando, i 15° frost, med sky og sol. Fra Karesuando gik det ned mod den lille Kiruna, og til Oulu. En uge senere blev Sønder og Hjør og Hjør til søndag. Deres

Med det gamle og nye

Med det gamle og nye

Med det gamle og nye

Levalden

2506

12/7

